

[Landbrugsministeren.]

Men jeg finder, at der med de ændrede affattelser er skabt et grundlag både i henseende til at gøre loven mere forebyggende med hensyn til yderligere tilsvining, og også et grundlag, så kommunerne kan administrere, og at der er opnået en harmonisk fordeling af opgaverne mellem de kommunale myndigheder og vandløbsretterne.

Jeg er enig i, at kommunerne og vel især amtsrådene bør have opmærksomheden henvendt på det i udvalgsbetænkningen fremhævede forhold om fjernelse af afskåret grøde fra vandløbene. Efter vandløbsloven kan de kommunale myndigheder selv træffe bestemmelse om, hvorvidt grøden skal fjernes fra vandløbene som et led i vedligeholdelsen. Opstår der tvistigheder om dette spørgsmål mellem private og kommuner, kan sagen, som det fremgår af udvalgets betænkning, indbringes til afgørelse for vandløbsretten. Jeg vil om fornødent have spørgsmålet i erindring, når supplerende administrative forskrifter skal udarbejdes.

Lovforslaget skal efter sit indhold træde i kraft den 1. april 1970, og i en række ændringsforslag forudses, at statens refusion af kommunernes udgifter til vedligeholdelse af offentlige vandløb skal bortfalde fra dette tidspunkt som forudsat i det af indenrigsministerens fremsatte lovforslag om generelle tilskud til kommunerne. Jeg finder det rigtigt, at refusionsbestemmelserne udgår af vandløbsloven med virkning fra 1. april 1970, og at der træffes afgørelse herom allerede nu. Jeg føler trang til at beklage, at hr. Chr. Thomsen ikke har ment at kunne gå med til denne forenklede bestemmelse, der jo dog er meget overskuelig, og vil her henvise til, at det jo drejer sig om ca. 13 mill. kr., men at ordningen er forbundet med et betydeligt administrativt arbejde ikke mindst for kommunerne selv og for amtsvandinspektørerne og de forskellige myndigheder, som reviderer opgørelserne både før og efter deres behandling i ministeriet.

Jeg er endvidere opmærksom på, at der senere kan blive brug for at harmonisere vandløbslovens § 70 a og 74 a med de nye love om by- og landzoner og om ændringer i landsbyggeloven, til hvilke boligministeren har fremsat forslag, men da behandlingen af disse lovforslag ikke er tilendebragt, for-

beholder jeg mig senere at fremsætte et særligt lovforslag herom.

Det er et hovedpunkt i lovforslaget om ændring af vandløbsloven, at landvæsenkommissionerne efter 1. april 1970 skal behandle praktisk taget alle sager om nye spildevandsanlæg, inden afledning til vandområderne iværksættes, medens det efter gældende lov er muligt at iværksætte selv store private spildevandsanlæg med godkendelse fra et landvæsenråd eller helt uden forhåndsgodkendelse. Jeg nævner dette for at understrege, at der her efter min opfattelse er skabt baggrund for at kunne undgå en tilsvining af vore vandløb, som vi tidligere, netop fordi bestemmelserne herom har været for svage, har været vidne til, og jeg kan ikke forstå, hvis man ikke mener, at dette er tilstrækkeligt.

Jeg er ikke i tvivl om — som også nævnt af flere af ordførerne — at omkostningerne ved vandområders beskyttelse er betydelige, og kan her henvise til spildevandskommissionens betænkning, og at man må regne med, at amtsrådene både som tilsynsmyndighed for vandløbsvæsenet og som instans i planlægningsarbejdet må foretage en vis prioritering af opgaverne. Andre myndigheder og interessegrupper har rimeligvis ønsker om beskyttelse af visse særlig vigtige rekreative områder eller fiskevande, badestrande og lignende, og henvendelser fra disse kredse kan bevirke, at myndighederne må tage de forskellige opgavers prioritering op til revision. Medfører dette for den enkelte befolkning og de enkelte kommuner omkostninger, der overstiger, hvad der lokalt kan præsteres, åbner lovforslaget mulighed for, at spørgsmålet om statstilskud til de nødvendige foranstaltninger kan tages op. Men når hr. Vivike nu heroverfor nævner, at der er behov for statslån for at løse denne opgave, vil jeg fremføre, at hele den lovgivning, vi i øvrigt arbejder med på andre områder, jo netop tilsigter at lægge flere opgaver over til kommunerne, og derfor vil jeg ikke finde det rigtigt, om man generelt ydede statslån til disse ting.

Jeg vil gerne bekræfte de af hr. Juul-Madsen og hr. Amtoft anførte ønsker eller henstillinger om, som det også er udtrykt i betænkningen, at optage drøftelser med Københavns kommunalbestyrelse med hen-